

Ne- stůj - te mlá - den - ci pod ok - ny, pojd'te radš'
 jest - li vás no - žič - ky bo - le - jí, sed - ně - te

1. do svět - ni - ce, 2. na la - vi - ce.

2. My jsme k vám nepřišli posedět, my jsme se přišli popat:
 Vy máte tři hezká děvčata, můžem-li jednu dostat?
3. Neber si, Jeníčku, takovou, která je tuze pyšná,
 ona by snad ani za tebou ze dveří ven nevyšla.
4. Neber si, Jeníčku, takovou, která je zamračená,
 ona by se na tě mračila od rána do večera.
5. Neber si, panenko, mládence, kterej ti ve dne leží,
 protože takovej mládenec na pole nepoběží.

Ne-sta-rej se, že-no má, že mi nic ne - má - me,

za - bi - je - me ko - má - ra, ma - sa na - dě - lá - me.

2. Půl ho dáme do komína, půl ho uvaříme,
 nestarej se ženo má, že se nenajíme.

3. Pročpak bych se starala, můj zlatý mužičku,
 vždyť mám ještě v komoře z komára nožičku.

Já mám ma - lo - va - nou ve - stu, ve - stu, ve - sti - čku,

já mám ma - lo - va - nou ve - stu, ve - sti - čku mám. *Fine*

Kdo ji maloval, ten mě miloval, kdo mě miloval, ten ji maloval.

D. C. al Fine

Já mám malovaný vejce, vejce, vajíčko...

Já mám malovanéj pytlík, pytlík, pytlíček...

Já mám malovanou postel, postel, postýlku...

Zima, zima tu je (N. Čičmancová)

Zima, zima tu je,
snížek poletuje,
stromy, domy, stromy, domy
bíle zahaluje.

Sáně, naše sáně,
sedneme si na ně,
a pak z vršku, a pak z vršku
dolů pojucháme.

Vánoce v lese (T. Michková)

Kdo byl hodný, nezlobil,
kdo ty stromky ozdobil
v bílém zasněženém lese?
Svátky jsou - tak nedivme se.

Lišky dnes tu se zajíci
po lese se nehoní,
sedí spolu v záři svící,
i když jsou jak na trní.

Veverky - čiperky
ozdobily borovice.
Hajným očím nevěří
zvířátka si nadělují.
Vánoce jsou ve dveřích.

Bílá zima (D. Čičmancová)

Mráz olízl kliku dveří,
mrak od rána dere peří,
mete, mete metelice,
fujá, fujá fujavice,
sotva vběhne na chodník
chundelatý černý psík
sníh hned za ním utíká.
Převleče ho za bílého pudlíka.

První sníh (J. Slavíček)

Spadla vločka na záda
na ostatní volala:
To je ale paráda!
Za chvíli roztála.

Zajíc (D. Matys)

Zajíc mívá v zimě hned
obě uši jako led,
měl by na nich nosit futrály.
Myslí si však, že mu to nesluší,
nedá si ani sáhnout na uši.
Co kdyby se mu doma vysmáli?

Jelen (A. Pecka)

V zimě studí jelena
v bílém sněhu kolena,
nechce si obléknout punčocháče.
Nechce si nasadit beranici,
s holýma ušima ve vánici
po lese si skáče.

Zima (D. Štefek)

Jak peřina za peřinou
po obloze mraky plynou.
Pár těch peřin puklo mrazem,
peří se z nich sype na zem.
Honem, děti, máme práci:
ať tu stojí sněhuláci!

Brusle, saně (M. Dostál)

Brusle, saně - honem na ně,
dokud máme sníh a led,
nenechme je zahálet,
dokud máme sníh a mráz,
poletíme jako ptáci,
spadneme-li, vstanem zas,
bílí jako sněhuláci.

1. Kdy-bych já měl ba - su, žil bych ja - ko král,
brum, brum, brum, brum, brum, brum, ta - dy, da - dy dá,

od čas - né - ho rá - na na ba - su bych hrál:
co ta ba - sa bru - čí, co si po - ví - dá?

2. Kdybych já měl buben, já bych bubnoval,
že by na mne každý ve vsi huboval.
Buma, buma, buma, buma, buma, bum,
bubeník hrá sobě i všem sousedům.

3. Že já nemám trubku, ani bubínek,
jenom jsem si utrh z keře lupínek.
A když kráčím lesem, nic si nestýskám:
já si na lupínek taky zapískám.

4. Kdybych já měl housle, jako cikáni,
celý den bych hrál si v lese na stráni:
fidli, fidli, fidli, fidli, fidličky,
co si skřivan zpívá, hrají housličky.

5. Kdybych já měl trubku, tákhle velikou,
všechny bych vás těšil pěknou muzikou:
tradá, tradá, tradá, tramta ratatá,
poskočte si, děti, jako kůzlata.

Svatá Kateřina

C

Gmi

1. Svatá Kateřina hudcům housle bere,

Emi

G7

bílý koně žene do strání,

F

C

pryč z našeho domu, až na samou horu

G7

C

písně z duše vyhání.

2. Svatá Kateřina housle zavěsila,

od našeho domu odchází,

abysme nemohli vyndat jiný z truhly,

všechny klíče rozhází.

3. Svatá Kateřino, přines hudcům jaro,

až za pecí budeš se jim zdát,

klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,

aby mohli spolu hrát.

Vrána v zimě (V. Jeřábek)

Krá, krá, krá, vrána,
krá, krásná dáma,
na holé větvi
sedí si sama.

Na větvi sedí,
kdovíkam hledí,
v lednovém slunci
má peří z mědi.

Je celá lesklá,
oči má ze skla,
když slétne z větve,
křídly si tleská.

Krá, krá, krá, vrána,
krá, krásná dáma,
nad bílým polem
vznáší se sama.

Kdy potkáte skřítku (B. Beňová)

Když se venku chumelí
a vy nejste v posteli,
tak potkáte skřítku.
(Jindy ale zřídka.)
Se skřítky je ovšem potíž.
Totiž:
Když se venku chumelí
a padají vločky,
obují si botky
se zlatými cvočky,
tancují a hrozně dupou.
Mrkněte se na ně -
lupou!

Bažanti (V. Palatáš)

Bažantí kohouti a slepičky
píší do sněhu hvězdičky,
menší i větší, všelijaké.
"Kde se tu vzalo tolik hvězdiček?"
diví se potom hejno slepiček.
A kohouti se diví také.

Liška (M. Lédl)

Liška bruslit neumí,
nemá brusle jako my,
zato dobře jezdí na sáňkách - na chvostu
vozí se v dubovém porostu,
na břicho jí padá sníh.

Na ledě (A. Dědková)

Dobře dětem o Vánocích
na rybnících, na potocích,
zima jim dá pod nohy
kousek zmrzlé oblohy.

Pro ně zmrzlo modré nebe,
co na tom, že trochu zebe,
honí se tam vesele
malí zkřehlí andělé.

Přišla zima po roce,
zmrzla píseň v potoce
a bruslením do ledu
píší kluci koledu.

Bílá zima (A. Chmelenská)

Chumelí se, padá snížek,
svět se barví do běla.
Už je vidět jenom křížek
na věžičce kostela.

Svět je bílý, na mou duši,
jako v bílém obraze.
Jenom nosy, jenom uši
zčervenaly od mrazu.

Mráz (M. Rulíková)

Co dělají rybky,
když zlé mrazy padnou?
Chroupou z ledu střípky -
ale nenachladnou.
Na zádech i na břise
pod ledem si plavou,
rybář sedí v kožiše,
kroutí nad tím hlavou.

Vánoce (J. Crkal)

Vánoce, Vánoce -
přicházejí po roce.

Těšíme se, radujeme,
koledy si notujeme.

D
1. Pů-jdem spo-lu do Be-tlé-ma duj - daj, duj - daj,
E A G A⁷ D Hm
daj - daj, dá! R. Je - žíš - ku, pa - náč - ku,
Em A⁷ D G A
já tě bu - du ko - lí - ba - ti, Je - žíš - ku,
D Hm Em A⁷ D
pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - ba.

2. Začni, Kubo, na ty dudy:
dujdaj, dujdaj, dujdaj, dá!

4. A ty, Mikši, na housličky:
hudli, tydli, hudli, dá!

3. A ty, Janka, na píšťalku:
dudli, tudli, dudli, dá!

5. A ty, Vávro, na tu basu:
runrum, runrum, runa, dá!

Na kluzišti (M. Pecková)

Uháníme po kluzišti,
až kolem nás vítr sviští
a mráz štípe do tváří.
My jsme správní bruslaři!

Chumelí (V. Urválková)

Chumelí a chumelí,
vyskákejte z postelí,
poběžíme pro jedličku,
pro kapra a pro jmelí.

Oblečte si kabátky,
sklouzneme se před vrátky,
těšíme se na Vánoce,
ať jsou jako z pohádky!

Sklouzneme se po ledu,
zazpíváme koledu
pro tatínka, pro maminku,
pro babičku, pro dědu.

Chumelí a chumelí,
všichni jsme dnes veselí,
těšíme se na Ježíška,
co nám asi nadělí?

Koulování (Z. Kacafírková)

Proč je kolem shon a chvat?
Jdeme se dnes koulovat.
Tam v závěji za školou
svedem bitvu sněhovou.

Vzduchem sviští bílé koule,
my všichni jsme samá boule.
Pelášíme úprkem,
sníh máme až za krkem.

Sáně (T. Zdražilová)

Já mám sáně,
ty máš sáně,
sedneme si oba na ně,
uděláme dlouhý vlak,
poletíme jako drak.

Já mám sáně,
ty máš sáně,
zapřáhneme koně vrané,
hyje bujní vraníci,
proletíme ulicí.

Lyžaři (A. Růžičková)

Po stráních píší lyžaři
na bílý papír klikyháky.
Kterému se to nezdaří,
udělá kaňku pod akáty.

A dříve než se nadějí
ve větvích překvapení ptáci
škrabou se z bílých závějí
zachumelení sněhuláci.

Smrček (J. Slavíček)

Stromeček si domů nese,
ještě včera bydlel v lese
a teď voní - víte čím?
Mízou, lesem, jehličím.

Zelenej se, jedličko (I. Koubová)

Zelenej se, jedličko,
narovnej se maličko,
líbíš se mi, vezmu si tě,
budeš vonět v našem bytě.

Dám ti hvězdu na čelo,
večer bude veselo,
můžu ti to předem slíbit -
bude se ti u nás líbit.

Ze - le - ná se lou - ka, na tý lou - ce chvoj - ka,
 pás - li jsou tam pás - tý - ro - vá, je - dli ka - ši z hm - ka,
 pás - li jsou tam pás - tý - ro - vá, je - dli ka - ši z hm - ka.

2. Přítel k nim anděl,
 toto jim pověděl,
 že se Kristus Pán narodil,
 aby každý věděl.
3. Oni nemeškali,
 hned tam pospíchali,
 k Ježíškoví do Betléma,
 za Pána ho znali.
4. A my hoši malí
 rádi bychom brali
 koledičku na ručičku,
 kdybyste nám dali.
5. Jestliže nedáte,
 ledy uhlídáte,
 hrnce, misky roztlučeme,
 co v misníku máte.
6. Máte-li je v peci,
 roztlučem je přeci
 železněma vidlicema,
 dřevěnou palicí.
7. A pokličky k tomu,
 pak utečem domů,
 protože jste nechtěli dát
 koledy nikomu.

Cukroví (D. Čičmancová)

Nepovím vám, nepovím,
 jaké dělám cukroví.
 Upeču ho s maminkou,
 bude vonět vanilkou.

Koleda předkoleda (J. Crkal)

Vánoční pohledy
 padají do schránky,
 maminka schystává
 vánoční chystánky.
 Vánoční čekání
 krátké dni prodlouží.
 Mrazíky, zasklejte okénka u louží.
 Snížku, tak přikrej vše
 bělounkou peřinkou.
 Maminka zdobí už poslední rozinkou.

Vánočka (M. Lédl)

Upečená vánočka
 sluníčka se nedočká.
 Teď se zrovna v troubě líhne,
 hnědne, zlátne tam z té výhně.

Možná si to rozmyslíme,
 počkáme s ní,
 než ji sníme,
 do rána a do sluníčka.

A aby se nedrobila
 a aby se netřásla,
 natřeme ji husím pírkem
 namočeným do másla.

Štědrý večer (V. Palatáš)

Nejkrásnější dáreček
dal babičce dědeček.
Celý večer pospolu
si povídali u stolu.

U sádky s vánočními kapry (D. Štefek)

Pane prodavač,
zač je kapr, zač?
Dáte mi ho, když se mi tak líbí,
za penízek rybí?

Těšení (M. Dostál)

Těšíme se na Vánoce,
nejkrásnější svátky v roce.
Už už aby tady byly,
aby se nám nezpозdily.

Před Vánocemi (N. Čičmancová)

Oblékáme kabátky,
sáňkujeme před vrátky.
Štědrý večer už se blíží,
ať je jako z pohádky!

Štědrý večer (A. Dědková)

Štědrý večer už je tady,
sníh se snáší do zahrady.
Na stromečku hoří svíčky,
vyhlížíme andělíčky.
Mají sáně s párem koní,
rolničky jim pěkně zvoní.
Uhánějí bílou plání,
vezou všechna lidská přání.
Pytel štěstí, náruč lásky,
žádný pláč a žádné vrásky.
Už je slyším v našem domě
copak asi nesou pro mě?

Největší dary (V. Urválková)

Co nám nikdo nenadělí?
abychom se rádi měli.

Abychom se často smáli
a nikdy jsme neplakali.

Aby bolest přebolela
a utekla rychle z těla.

Aby láska doma kvetla
a radost nám neulétla.

Aby štěstí při nás stálo.
A to vůbec není málo.

1. Pás - li ov - ce Va - la - ši, při bet - lém - ské sa - la - ši.
 Haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom, haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom.

2. Anděl se jim ukázal,
 do Betléma jít kázal.
 [:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]
 3. A tam běžte, pospěšte,
 Ježíška tam najdete.
 [:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]

4. On tam leží v jesličkách,
 ovinutý v plenčičkách.
 [:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]
 5. Maria ho kolébá,
 svatý Josef mu zpívá.
 [:Hajdom, hajdom, tydlidom.:]

Vánoční noc

(T. Zdražilová, Z. Kacafírková, A. Pecka, M. Pecková, I. Koubová, A. Chmelenská)

Tou nocí tichou, chladnou
 pod tmavomodrou bání
 na zem jen vločky spadnou,
 hvězdy zůstanou nad ní.
 Noc jejich světlem vzeplá
 a po špičkách jde vstříc.
 Chudým se chtělo tepla,
 tys nedala jim nic.

Dalas jim jen to málo,
 to, co si vzali spíce,
 co se jim ve snu zdálo
 a ráno nebylo více.
 Květ na skle jen a zmrazky
 na pantech okenic.
 Chudým se chtělo lásky,
 tys nedala jim nic.

Co měli z tvého kouzla?
 Chlad zimy, ševel stínů.
 Zatímco pýcha vklouzla
 v heboučkou sobolinu.

Vás jímá bělost sněhu
 v teple a v záři svíc?
 I chudí chtěli něhu,
 tys nedala jim nic.

Poslouchat směli zdáli
 hru zvonků na závějích.
 Co kdyby si však vzali
 to všechno, co je jejich?
 A to, co tíží bedra,
 nechtěli nésti víc?
 Ty noci svatá, štědrá,
 tys nedala jim nic.

Co vše jim svět byl dlužen,
 oblečen do brokátu?
 Chtěli žít bez almužen
 a bez žebráckých šatů.
 Ty noci plná jasu,
 touha je bez hranic!
 I chudí chtěli krásu,
 ty nedala jim nic.

Koledníci

(V. Jeřábek, B. Beňová, T. Michková,
M. Rulíková, A. Růžičková)

My malí koledníci
jsme z dálky přišli k vám
a noviny vám nesem,
co udály se tam.

Je pravda každé slovo
a žádné slovo lež;
my zazpíváme rádi,
vy poslouchejte též:

Až z Betléma jsme přišli,
tam všecko plesá dnes,
jen jeden tam se mračí,
to král je Herodes.

Tam zrodilo se děcko,
jak neviděl ho svět,
to zrovna jako v zimě
by májový byl květ.

Že bylo, jako kvítek
se v poli rozvíje:
byl pěstoun jeho Josef
a matka Marie.

A zrodilo se v chlévě,
když noci bylo půl,
a hráli jsou je v jeslích
jen oslátko a vůl.

Však jak se narodilo,
hned o tom vyšla zvěst,
neb nad Betlémem
svitla ta nejkrásnější z hvězd.

A celý svět ji spatřil
a dary své tam nes',
a v paláci se mračil
jen ten král Herodes.

Jak neměl by se mračit,
a jak pak by se smál,
když na tisíckrát větší
než on se zrodil král.

1. Štěs-tí, zdra-ví, po-koj sva-tý vin-šu-je-me vám,

nej-prv pa-nu hos-po-dá-ři, pak va-ším dít-kám!

Zda-le-ka se bé-ře-me, no-vi-nu vám ne-se-me,

co jest se nám při-ho-di-lo v mě-stě Bet-lé-mě.

2. Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dám.
Chlebička nechce bráti, nakrmila ho máti,
radš tolárek neb dukátek máte poslati.

3. Pěkně prosím, odbudte mě, nemám tu kdy stát,
ještě musím do Betléma dítko kolšbat.
Dítko je to bohatý, v nebi vám to zaplatí,
že se budete po smrti s ním radovati.